

LISTEK.

»Die österreichisch-ungarische Monarchie in Wort und Bild.« Od tega velikega narodopisnega dela avstrijskega, katero je osnoval zdaj že pokojni cesarjevič Rudolf in katero se zdaj po želji Nj. Veličanstva nadaljuje pod vrhovnim varstvom presvetle cesaričinje vdove nadvojvodovke Štefanije, začne v kratkem izhajati VIII. knjiga, ki bode obsegala vojvodini Koroško in Kranjsko. Ta knjiga izide v 14 zvezkih po 30 kr., ki bodo od srede svečana začenši hodili v štirinajstdnevnih presledkih na svetlo. Vsa knjiga bode stala torej 4 gld. 20 kr., in naročiti si moreš tudi samo VIII. knjigo. Iz prospekta, ki se razpošilja te dni, posnemamo, da so Kranjsko opisali ti pisatelji: pl Radics, baron Schweiger-Lerchenfeld, Fr. Kraus, K. Deschmann, Fr. Levec, V. Urbas, J. Scheinigg, Ivan Franke, dr. Keesbacher, E. Samhaber, dr. Gr. Krek, Ivan Flis, J. Novák, Ivan Murnik, G. Pirč in dr. V. Pogatschnigg. — Knjiga bode obsegala 190 ilustracij in okraškov, katere so narisali nastopni umetniki: L. Benesch, R. Bernt, Julij pl. Blaas, Hugon Charlemont, J. Engelhart, G. Frank, J. Hamža, V. Hecht, T. Hrnčič, J. Kassin, J. Klaus Lichtenfeld, Luntz, Myrbach, Schulmeister, Siegl, prof. Jožef Sturm, Jurij Šubič, Janez Šubič, Ferd. Vessel, Wagner, Jožef in Lud. Willroider, Ženišek in Alfred Zoff. — Prvi zvezek VIII. knjige izide 15. svečana; naročila prejema jo vse tukajšnje knjigarne. —

Gospod dr. Karl Štrekelj, docent slovanskega jezikoslovja na vseučilišči dunajskem, imenovan za urednika slovenski izdavi državnega zakonika na Dunaji. Gospod dr. Štrekelj, tudi bralcem našega lista dober znanec, združuje s korenitim teoretičnim jezikovnim znanjem prijetno, priročno in pozorno slovensko pisavo; zato je smotljivo preverjeni, da se »Državni zakonik«, ki je zadnja leta zlasti v stilističnem oziru močno opešal, pod njegovim uredništvom vzpne znova do svoje nekdanje slave in vsestranske veljave.

Slovenski umetnik. Naš rojak g. Jožef Sturm, c. kr. gimnazijalni profesor v Rudolfovem, razstavil je v letošnji akvarelni razstavi v domu dunajskih umetnikov nastopne slike: »Cesta v južnih Tirolih v mesečini.« — »Jesenska noč, gozdni prizor pri Rudolfovem.« — »Ciprese iz okolice goriške.« — Vse tri slike vzbujajo zaradi izredne lepote in tehnične dovršenosti svoje občno zanimanje. Ud umetniškega razsodišča, ki sodi o doposlanih slikah, jih je li razstaviti ali ne, izrekel je o Sturmovih akvarelih to sodbo: »Es sind dies Arbeiten von solcher Schönheit, wie wir sie in dieser Art der Ausführung schon lange nicht zugesandt bekamen und die deshalb auch von der ganzen Jury einstimmig für die Ausstellung aufgenommen wurden.«

Poroča se, da je nadvojvoda Ludovik Viktor kupil Sturmovo sliko »Ciprese iz okolice goriške« za zahtevano ceno.

Muzejsko društvo. Pri mesečnem shodu dne 3. grudnia m. l. je pronašal g. kustos A. Müllner o »ljubljskem barji v arheološkem oziru«. G. predavatelj je pokazal na karti, katero je v to svrho narisal v velikem merilu, imenitnost položja ljubljanskega barja in njega okolice. Za to so stari Rimljani utrdili v strateškičnem oziru važne kraje ob robu, kakor Vrhniko in ljubljanski grad, V prazgodovinskem času je to kotlino pokrivalo veliko jezero. Naselniki so prišli iz Azije preko balkanskega polotoka in so po jezeru in barji zabili v dno kole in napravili vrh njih mostišča, na katerih so si postavili svoje kočje. Hranili so se z ribami in divjačino, a poljedelstva še niso po-

LISTEK.

»Die österreichisch-ungarische Monarchie in Wort und Bild.« Od tega velikega narodopisnega dela avstrijskega, katero je osnoval zdaj že pokojni cesarjevič Rudolf in katero se zdaj po želji Nj. Veličanstva nadaljuje pod vrhovnim varstvom presvetle cesaričinje vdove nadvojvodovke Štefanije, začne v kratkem izhajati VIII. knjiga, ki bode obsegala vojvodini Koroško in Kranjsko. Ta knjiga izide v 14 zvezkih po 30 kr., ki bodo od srede svečana začenši hodili v štirinajstdnevnih presledkih na svetlo. Vsa knjiga bode stala torej 4 gld. 20 kr., in naročiti si moreš tudi samo VIII. knjigo. Iz prospekta, ki se razpošilja te dni, posnemamo, da so Kranjsko opisali ti pisatelji: pl Radics, baron Schweiger-Lerchenfeld, Fr. Kraus, K. Deschmann, Fr. Levec, V. Urbas, J. Scheinigg, Ivan Franke, dr. Keesbacher, E. Samhaber, dr. Gr. Krek, Ivan Flis, J. Novák, Ivan Murnik, G. Pirc in dr. V. Pogatschnigg. — Knjiga bode obsegala 190 ilustracij in okraškov, katere so narisali nastopni umetniki: L. Benesch, R. Bernt, Julij pl. Blaas, Hugon Charlemont, J. Engelhart, G. Frank, J. Hamza, V. Hecht, T. Hrnčič, J. Kassin, J. Klaus Lichtenfeld, Luntz, Myrbach, Schulmeister, Siegl, prof. Jožef Sturm, Jurij Šubič, Janez Šubič, Ferd. Vessel, Wagner, Jožef in Lud. Willroider, Ženišek in Alfred Zoff. — Prvi zvezek VIII. knjige izide 15. svečana; naročila prejema vse tukajšnje knjigarne. —

Gospod dr. Karl Štrekelj, docent slovanskega jezikoslovja na vseučilišči dunajskem, imenovan za urednika slovenski izdavi državnega zakonika na Dunaji. Gospod dr. Štrekelj, tudi bralcem našega lista dober znanec, združuje s korenitim teoretičnim jezikovnim znanjem prijetno, prirodno in pozorno slovensko pisavo; zato je smotljivo preverjeni, da se »Državni zakonik«, ki je zadnja leta zlasti v stilističnem oziru močno opešal, pod njegovim uredništvom vzpne znova do svoje nekdanje slave in vsestranske veljave.

Slovenski umetnik. Naš rojak g. Jožef Sturm, c. kr. gimnazijalni profesor v Rudolfovem, razstavil je v letošnji akvarelui razstavi v domu dunajskih umetnikov nastopne slike: »Cesta v južnih Tirolih v mesečini.« — »Jesenska noč, gozdni prizor pri Rudolfovem« — »Ciprese iz okolice goriške.« — Vse tri slike vzbujajo zaradi izredne lepote in tehnične dovršenosti svoje občno zanimanje. Ud umetniškega razsodišča, ki sodi o doposlanih slikah, jih je li razstaviti ali ne, izrekel je o Sturmovih akvarelih to sodbo: »Es sind dies Arbeiten von solcher Schönheit, wie wir sie in dieser Art der Ausführung schon lange nicht zugesandt bekamen und die deshalb auch von der ganzen Jury einstimmig für die Ausstellung aufgenommen wurden.«

Poroča se, da je nadvojvoda Ludovik Viktor kupil Sturmovo sliko »Ciprese iz okolice goriške« za zahtevano ceno.

Muzejsko društvo. Pri mesečnem shodu dne 3. grudna m. l. je pronašal g. kustos A. Müllner o »ljubljskem barji v arheološkem oziru«. G. predavatelj je pokazal na karti, katero je v to svrho narisal v velikem merilu, imenitnost položja ljubljanskega barja in njega okolice. Za to so stari Rimljani utrdili v stratezičnem oziru važne kraje ob robu, kakor Vrhniko in ljubljanski grad, v prazgodovinskem času je to kotlino pokrivalo veliko jezero. Naselniki so prišli iz Azije preko balkanskega polotoka in so po jezeru in barji zabili v dno kole in napravili vrh njih mostišča, na katerih so si postavili svoje koče. Hranili so se z ribami in divjačino, a poljedelstva še niso po-

znali. Za njim so prišli iz jugovzhoda drugi naselniki, ki so imeli izvrstno izdelano orožje. (Prim. jedruato razpravo »prazgodovinske izkopine po Slovenskem« S. Rutarja, s kojim je g. govornik v marsikateri bistveni točki v protislovji).

Dokaz temu so različna bodala, izkopana na barji pri Igu, katera prištevamo k najstarejšemu orožju v Evropi. Jednako orožje je izkopal sloveči Schliemann v Mikenah, drugi pa na Danskem in Švedskem. To dokazuje, da je prebivalo v starih časih po vsi Evropi pleme, ki je imelo jednako kulturo. — Gledé barja meni g. govornik, da je začelo močvirje rasti od ljubljanske ožine proti Igu vsled tega, ker je Sava navalila toliko proda in groblja, da je Ljubljanci zaprla odtok za Rožnikom. Zato bi bilo dobro, da bi izkopali kanal za Rožnikom proti Savi in napravili ob desnem bregu še druge, z glavno strugo ostrokatne prekope. Potem je g. Müllner poudarjal svoje stališče: da je za starih Rimljanov stalo ondi, kjer je danes Ig, veliko mesto Emona, na mestu Gradišča sedanje Ljubljane pa rimski tabor Aquilina.

Svojo podmeno utrjuje na izkopine, poročila starih in novih pisateljev in Pentingerjevo tablo. Napósled prepusti velikodušno poslušalcem, naj oni kot porotniki razsodijo, ima li prav ali ne. G. Müllner je vpletel v svoj blizu dve uri trajajoči govor mnogo drastičnih izrazov in poslušalci in poslušalke so mu prav živahno zaploskali.

A. Kaspert.

Prešernove pesmi je začel predstavljati na italijanski jezik g. M. Sabić, glavni sotrudnik lista „Il Diritto Croato“. V podlistku 14. številke tega lista je natisnjen prevod Prešernove balade „Neiztrohujeno srce“, v 16. številki pa pesem „Izgubljena vera“. Kdor pozna zvonkost italijanskega jezika in njegovo izredno sposobnost za izražanje pesniških občutkov, pritrdil nam bode, da se Prešernove pesmi v italijanskem jeziku beró jako gladko. G. Sabić pa je v tem jeziku tako spreten, da bi lahko prevaril vsakega Italijana in mu vcepil mnenje, da so njegovi prevodi pravcati originali kakega italijanskega pesnika. Na ta način bode g. Sabić gotovo mnogo pripomogel k temu, da začnó tudi v Italiji našega pesnika — prvaka spoznavati in častiti. Dobro bi pa bilo, da bi kakšen literarni list v Italiji Sabićeve prevode ponatisnil, ker „Il Diritto Croato“ je premalo znan in razširjen.

Organizacija vojstva cesarskim in kraljevskim vojakom v pouk v vprašanjih in odgovorih slovenski in nemški spisal *Andrej Komel* plemeniti *Sočebčan*. c. in kr. major v pokoj. Tiskarna družbe sv. Mohorja v Celovci 1890, 16, 41. str. Cena 20 kr. — G. pisatelj razlaga v slovenskem in nemškem jeziku, kako so organizovani pehota, strelska (lovska) četa, konjica, topništvo, ženijska četa, pionirji, železniški in telegrafski polk, zdravotniška četa, vozarska četa, bosensko-hrcegovske čete, vojstveni zavodi, vojno pomorstvo, deželna bramba in črna vojska. — Vojaci slovenski, omislite si to in vse druge vojaške knjižice Sočebčanove! V njih najdete vse izraze, katerih potrebuje vojak pri svojem poslovanji, lepó poslovenjene, da se polagoma odvadite grdi nemško-slovenski mešanici, s katero le prepogosto pačite lepo govorico slovensko.

Zgodovinske črtice o narodni čitalnici v Ptui. Ob petindvajsetletnici sestavil Ivan *Strelec*, učitelj. Samozaložba. Tiskarna sv. Cirila v Mariboru 1889, 8, 27 str. Pisatelj nam opisuje v tej knjižici, kako se je na poziv sedanjega sodnega pristava Mihaela Hermana leta 1863 osnovala in leta 1864 slovesno odprla nova čitalnica v Ptui, ki si je po Davorinu Trstenjaku za svoje geslo izbrala »Jaro i možno« (Jarmogius — Perun), našteva vse nje dozdanje odbore in funkcionarje, pripoveduje kod vse je bila nastanjena, predno se je preselila v »Narodni dom«, koliko je imela vsako leto dohodkov in stroškov, koliko naročenih časopisov in kaj je storila doslej za narodno probujenje v Ptui. Na-

posled nam podaje malo galerijo zaslužnih a zdaj že pokojnih udov ondotne čitalnice (dr. Avgust Čuček, Mih. Herman, dr. Janez Vošnjak, dr. K. Križman, Božidar Raič, dr. A. Gregorič, Ivan Urbanec). Spretno in gotovo z velikim trudom sestavljena knjižica nam podaje zanimivo in verno sliko narodnega življenja v starodavnem Ptuiju.

Temeljni nauk v knjigovodstvu. I. Jednostavno knjigovodstvo. Poleg letnega poročila deške meščanske šole na Krškem z dodatki Spisal dr. *Tomaž Romih*, učitelj meščanske šole na Krškem. Tiskal in založil J. Krajec, Novo Mesto 1890, 8, 104 str. Cena? — Že v zadnji številki »Ljubljanskega Zvona« smo na kratko omenili lepega pouka, katerega je g. dr. Romih v letnem poročilu deželne meščanske šole krške podal o jednostavnem knjigovodstvu. Tu svoj članek, ki je prvotno obsejal samo 41 strani male osmerke, razširil je g. pisatelj na 104 strani velike osmerke, ter mu dodal natančna pojasnila in dobre vzorce o inventarni knjigi, o blagajni, o dnevniku, o glavni knjigi, o blagovniku, o dospetniku, o kupovniku in proračunbeniku in o prodajniku. S tem je g. pisatelj ustvaril jako porabno knjigo za naše trgovce, obrtnike, gospodarje in gospodinje, in zasluga njegova je tem večja, ker je prva tako obširna slovenska knjiga v tej stroki. Lepo knjigo od vsega srca priporočamo zavednim in domoljubnim našim obrtnikom in trgovcem ter želimo, da bi uspešno krčila pot slovenskemu trgovinskemu uradovanju, katerega je mnogokrat videti premalo tudi še pri takih trgovcih, ki se prištevajo med odločne in zavedne domoljube.

Najnovejše poetično delo črnogorskega kneza Nikole se imenuje „*Hajdana*“, ki je pred kratkim izšla v državni tiskarni na Cetinji. Hajdana je epiška pesem v najstih spevih, ki opeva zasebno življenje junaških Črnogorcev. Pa tudi starejše pesmi kneza Nikole so izšle pred kratkim ne Cetinji pod naslovom: „*Pjesme kneza Nikole*“, katere je zbral v doberšen zvezek prof. Matavulj. Slovenci, ki čitajo cirilico, naj ne zamude naročiti si tega zvezka polnega izbornega poetiškega cvetja.

Dežmanova pesem iz leta 1856. Star znanec zdaj že pokojnega K. Dežmanna, nam je te dni izročil nastopno krasno pesem, katero je pesnik leta 1856. posvetil takrat sloveči ljubljanski gospodičini *Tilki Martinčičevi*

Planinske cvetlice kraljici vseh rož.

Kjer Triglava síve goličave
Proti nebu jasnemu strmé,
Tamkaj naše rojstne so višave
Tam so naše zibelke — skalé.

Tudi k nam je prišla ta novica,
Da naj lepša rožica si Ti;
Da v Ljubljani naša je kraljica
Da na svetu Ti enake ni!

To zaslišati smo popustile
Rojstne kraje in visoki dom,
Smo priromale do Tilke mile
Zvonček, koper, porec, skalolom

Trudne smo na pol že ovenele,
Pa če gledamo zdaj v Tvoj obraz,
Bomo revice spet oživele:
Tvoj pogled bo preustvaril nas.

In če tukaj moramo umreti
Pred obličjem blage deklice,
Hočemo vesele obledeti
Rož'cam takšna smrt naj slajša je.

Dežman.

Narodna pesem. V 10. št. lanskega »Zvona« na 609. strani smo natisnili staro pesem iz Idrije pod naslovom »Smrt«. Iz nje vsebine se vidi, da pesem ni cela, a

gospod, ki nam je pesem izročil v porabo, ni znal za več kitic, nego kolikor nam jih je izročil. Jedva je pesem tiskana šla v déž, poslala sta nam dva gospoda, gosp. učitelj *Anton Brezovnik* iz Vojnika in gosp. *Ivan Tosti* iz Trsta, tedaj iz dveh daleč narazen ležečih krajev, celo pesem. Razlika med obema tekstoma je kaj neznatna. Tu podajemo bralcem pesem, kakor jo je zapisal g. Brezovnik.

Grenka smrt.

Grenka smrt na vrata kljuka,
Ostro koso 'ma sebo,
Ino vpraša: »Kje si, Luka,
Hitro vstan' in pojd' z menó!«

Luka vpraša: »Kdo tu kljuka?
Kdor kaj hoče, naj gre k nam!«
Ko pa malo ven poluka,
Vstraši se, da ne ve kam.

»Grenka smrt ne bodi taka,
Me nikar ne kliči zdaj,
Dosti starih náte čaka,
Prosim te, le pojd' naprej!«

Gor' ta star' bolni Marka
Te je klical tol'kokrat,
On že komaj náte čaka,
Gvišno pojde s tábo rad.

»Naši Korlek tud' se joka
In se prav grdó drži;
Nanca tudi komaj stoka,
Mica tud' umret' želi!«

»Lenka pravi: »Jaz sem stara,
Že ne morem kašljat več,
Vender smrt za mé ne mara!« —
Pojd', le pojd' od mene preč!«

»Jaz še zdaj ne morem vmreti,
Kozol'c moram pred pokrit,
Stare krone tud' prešteti,
Svoje hčere omožiti.«

»Krave moram pred napasti,
In kokošim zobat dat',
Za drug' teden drv nasekat,
In kobile podkovati.«

»Škornje moram pred nabiksat,
In klobuk skrtati si,
Babam moram tresk nacepit,
Zavsem pravda ven še ni.«

Čak, da kukovca zakuka,
Da opravi vse reči,
Potlej pojde s tábo Luka,
Zdaj opravljen'ga nič ni.«

»Pojd' uzam' druge kajone,
Ki živet' ne mor'jo več,
Na, tu 'maš tri stare krone,
Pojd', le pojd' od mene preč!«

Smrt pa koso zauzdigne
In ureže zdaj za vrat —,
Luka le en mal zamigne,
Opravil vse je naenkrat.

»**Poviest Rusije**« napisal pariški profesor Rambaud, je na hrvaški preložil in popolnil, dodavši književnost rusko dr. *Peter Tomić*. Takoj prvi zvezek prinaša med drugimi slike, katere prikazujejo nošnjo starih Slovanov. Ali na žalost tudi vidimo v tem zvezku, kako slabo ceni Tomić slovensko književnost (str. 50). Govoreč o manjih i mestnih književnostih slovanskih, h katerim prišteva tudi slovensko, pravi: da slovenska književnost »nema pravega života bez hrvatsko-srbske«. Tudi o Prešernu in Levstiku nekako čudno sodi.

Knjiga Rambaudova je znamenito in poleg Solovjeve zgodovine (29. zv.) tudi na ruski preložena, ali ne takó, kakor jo je Tomić začel na hrvaški prelagati. — Delo bode imelo črez 100 slik in dva zemljevida. — Zvezek velja 50 kr., po pošti 5 kr. več, a izdaje ga vseučiliška knjigarna Auer v Zagrebu.

V.

Prošnja. Na drugem shodu kranjskih požarnih bramb se je naročilo odboru deželne zveze kranjskih požarnih bramb, naj omisli slovenski jednotni naslov za besede »freiwillige Feuerwehr« in istotako primerni požarnobrambovski pozdrav, kakor je uveden pri nemških požarnih brambah. Zvezni odbor torej uljudno pozivlje vse slovenske gospe jezikoslovce ter najuljudneje in nujno prosi, da bi nam naznanili v tem oziru mnenja svoja in dotične svete blagoizvolili vposlati zveznemu načelniku gospodu Fr. Doberletu v Ljubljani.

Račun dohodkov in stroškov za Vodnikov spomenik in za Vodnikovo slavnost v Ljubljani l. 1889.

Dohodki.

A. Darovi:

1.) Za spomenik nabranih z obrestimi	5944 gld. 61 kr.
2.) Od slavnega deželnega zbora kranjskega	1000 » — »
3.) Od slavnega mestnega sveta ljubljanskega	1700 » — »

B. Dohodki pri slavnosti:

4.) Od prodanih sedežev na tribunah	147 gld. — kr.
5.) Prebitek pri banketu	41 » — »
6.) Vstopnina pri koncertih	121 » 72 »
7.) Prebitek pri gledališki predstavi	44 » — »
8.) Darovi	16 » — »
	369 » 72 »
9.) Saldo računa (nedostatek)	12 » — »

Skupni dohodki 9026 gld. 33 kr.

Stroški.

A. Stroški za spomenik:

1.) Gospodu Ganglu za izdelovanje kipa	2810 gld. — kr.
2.) Livarju Pönningerju na Dunaji za vlitve kipa	3150 » — »
3.) Kamnoseku F. Tomanu za kamnoseška dela	1574 » — »
4.) Tovornina	52 » — »
5.) Poština	8 » 18 »
6.) Koleki	10 » — »

7604 gld. 18 kr.

B. Stroški za slavnost:

7.) Godba	168 gld. — kr.
8.) Okrašenje slavnostnega prostora (2 slavoloka, 3 tribune, mlaji, venci, razno blago; napisi, tapetniško delo)	479 » 36 »
9.) Šotor na čitalničnem vrtu, okrašenje, razsvet- ljava itd.	250 » 52 »
10.) Stanovanja	37 » 91 »
11.) Tiskovine	227 » 20 »
12.) Prepis in tisk kantate	84 » 75 »
13.) Šišenski čitalnici za stroške pri veselici	40 » — »

14.) Razpošiljanje vabil, poština, kokarde, dva venca, šopek	52	»	19	»
15.) Streljanje na gradu	21	»	—	»
16.) Razni stroški	61	»	22	»
			1422	» 15 »
Skupni stroški	9026 gld. 33 kr.			

V Ljubljani dne 18. julija 1889.

Račun je bil pregledan in potrjen v odborovi seji dne 18. julija 1889.

Andrej Žumer,
tajnik.

Dr. Jožef Vošnjak,
načelnik.

Knjižnica družbe sv. Cirila in Metoda. K svojim izbornim dozdaujim trem knjižicam je imenovana družba te dni dodala četrto krasno knjižico, v kateri nam gosp. prof. *Fr. Hubad* s svojim spretnim peresom in zgovorno besedo opisuje raznovrstne slovenske junake. Več o tej lepi knjižici prihodnjič. Cena 20 kr.

Podpiralna zaloga slovenskih vseučiliščnikov v Gradci je izdala o svojem delovanji in stanji deveto poročilo. Glavnica se v preteklem letu ni pomnožila, vse imetje znaša 7200 gld nominalne vrednosti. Čistih dohodkov z obrestmi in z gotovino prejšnjega leta vred je bilo 1127 gld. 3 kr., troškov pa 682 gld. 12 kr., torej 441 gld. 91 kr. prebitka, ki se je na prihodnjega leta račun naložil v hranilnici. Odbor je zboroval osemkrat in rešil 97 prošenj. Šest prošenj je bilo odbitih, na 91 prošenj pa se je dovolilo 642 gld. Podpiranih je bilo 10 slovenskih pravnikov, 7 medicincev in 2 modroslovca (po četelah jih je bilo 11 s Štajerskega, 4 s Kranjskega, po dva s Koroškega in Primorskega). Mej darovalci so bili: dež zbor kranjski 200 gld., deželni zbor štajerski 150 gld., »Posojilnica« v Celji 100 gld., dr. Josip Sernec 20 gld., dr. L. Filipič 15 gld., »Posojilnica Ljubljanske okolice« 10 gld., dr. J. Kenda 10 gld., Fr. Ks. Souvan 10 gld., dr. Srebre 10 gld., dr. Šmidinger 10 gld. itd. — Predsednik društvu je dr. Gregorij Krek, predsednikov namestnik dr. Biderman, tajnik Bogomil Krek, odborniki: Fran Vrančič, Josip Treiber, Jaroslav Žitek, Valentin Korún, Fran Tominšek. Velevažni ta zavod znova priporočamo sem, katerim je do lajšanja neugodnih gmotnih razmer nadpolne vseučiliščne mladeži naše, ki bode gotovo svoje dni zaslomba domovini in narodu svojemu.

„Ljubljanski Zvon“

izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 4 gld. 60 kr., pol leta 2 gld. 30., četrto leta 1 gld. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 gld. 60 kr. na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 40 kr.

Lastniki in založniki: **Fr. Levec** i. dr. — Izdajatelj in odgovorni urednik: **Fr. Levec.**

Uredništvo in upravnništvo v *Ljubljani*, v Medijatovi hiši na Dunajski cesti, 15.

Tiska »Narodna tiskarna« v Ljubljani.